

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012240
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012240.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného S. N., o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 01.12.2020 sp. zn. 28PP/21/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného: S. N., nar. XX.XX.XXXX v G., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/76/2018 zo dňa 04.09.2018 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 22-25 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky pre podmiennečné prepustenie v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody došiel k záveru, že vo vzťahu k odsúdenému sa táto materiálna podmienka nejaví ako splnená. Odsúdený uvádza vo svojej žiadosti, že bol viackrát disciplinárne odmenený. Z hodnotenia ústavu však vyplýva, že počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Bratislava nebolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne odmenený a disciplinárny trest len nemá vykázaný. V ďalšom ÚVTOS Leopoldov bolo správanie odsúdeného na požadovanej úrovni, jedenkrát bol disciplinárne odmenený a ani raz nebol disciplinárne potrestaný. V súčasnom ústave na výkon trestu odňatia slobody je správanie odsúdeného tiež na požadovanej úrovni, avšak disciplinárne odmenený nebol a disciplinárne tresty iba nemá vykázané. Pokiaľ však ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že v prípade odsúdeného je riziko recidívy príliš veľké. Odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, z toho šesťkrát za majetkovú trestnú činnosť a dvakrát za drogovú trestnú činnosť, čo zvyrazňuje jeho neschopnosť rešpektovať zákony. Okresný súd nedospel k záveru, že účel výkonu trestu bol dosiahnutý vykonaním doterajšej časti trestu a preto žiadosť odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu ihneď do zápisnice o verejnom zasadnutí zhlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 20 spisu), ktorú však bližšie neodôvodnil.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 20 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona za použitia § 138 písm. e) Trestného zákona a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona za použitia § 138 písm. e) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/76/2018 zo dňa 04.09.2018

- predpokladaný koniec má mať dňa 09.02.2022

- lehota podľa § 66 ods. 1. písm. b) Trestného zákona uplynula dňa 09.10.2020.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil zákonnú formálnu podmienku a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie prvej i druhej zákonnej materiálnej podmienky.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava nebolo vždy na požadovanej úrovni. Nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku - ležal na neuloženom lôžku. V ústave Bratislava nebol disciplinárne odmenený, disciplinárny trest vykázaný nemá. Dňa 02.10.2018 bol premiestnený do ÚVTOS Leopoldov, kde nastúpil výkon trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v ústave Leopoldov bolo na požadovanej úrovni, konfliktné situácie nevyhľadával. Pracovné zaraďovaný bol na rôznych pracoviskách podľa potrieb ústavu. Bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 03.07.2020 bol preradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie odsúdeného v aktuálnom ústave je doposiaľ na požadovanej úrovni. Výkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Disciplinárne odmenený nebol. Disciplinárne tresty vykázané nemá. Odsúdený je pracovne zaradený od 14.09.2020 na sezónnom pracovisku mimo ústav s priamym strážením. Jeho pracovné výkony sú na priemernej úrovni. Odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačné prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá. Odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie prvej zákonnej materiálnej podmienky, pretože z hodnotenia ústavu vyplýva, že počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Bratislava nebolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárny potrestaný. Sťažnostný súd poukazuje na závery okresného súdu k nesplneniu prvej

zákonnej materiálnej podmienky a plne sa s nimi stotožňuje. Záverom k splneniu tejto podmienky sťažnostný súd uvádza, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu o čom svedčí neudelenie žiadnych disciplinárnych odmien.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Odsúdený bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, z toho 6-krát za majetkovú trestnú činnosť a dvakrát za drogovú trestnú činnosť, čo zvyrazňuje jeho neschopnosť rešpektovať zákony. Opakované páchanie druhovo rovnakej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil až 6-krát a hľadá sa na neho ako na „špeciálneho recidivistu“ vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti nasvedčujú tomu, že jeho aktuálne správanie bližšie popísané vyššie, je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. Zároveň sťažnostný súd poukazuje aj na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je nepriaznivá.

Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.